

Càntut

Cançons de tradició oral

La petita marinereta

Margarita Vilanova i Llosa, Darnius

Din-tre la bar-ca s'hi tro-ba bé, ai la pe-ti-ta ma-ri-ne-re-ta, si n'és la fi-lla del ma-ri-

ner, ma-ri-ne-re-ta e-lla vol ser. Can-ta cor-ran-des, can-ta cor-ran-des, can-ta cor-ran-des amb to jo

liu, ma-ri-ne-re-ta, ma-ri-ne-re-ta, ma-ri-ne-re-ta, d'ai-re fes-tiu. Com un ros-si-nyol, can-ta al

sor-tir el sol; si el sol se'n va po- nent, ve l'e-nyo-ra-ment. La, la-la la-ra, la, la-la la-ra,

la fos-cor de la ves-pra-da va a-cos-tant-se per moments. La re-mor de ca-da o

na-da li re-no-va pen-sa ments. Pen-sa-ments de me-lan-gi-a de tris

te-sa i des-con-sol, fins que tor-ni a sor-tir el di-a, fins que tor-ni a sor-tir el sol.

Tor-na-rà un di-a amb l'a-le-gri-a, ma-ri-ne-re-ta prou can-ta-

rà, prop de la ni-na, u-na ga-vi-na, vol des-per-tar-la per es-col-tar.